
Horváth Elemér

CSILLAGOS ÉG

fiatalon számon tartottuk csillagainkat
az ott a sikereinké az ott a birtokainké és így tovább
azóta sem láttam ilyen tündér eget
és egyre inkább egyedül vagyok

ó téli éjben messzi csillagok
hol van az ifjúságunk szép ígérete?
sikereimre füttyülök kudarcaimra is
és az sem vonz már amit nem tudok

DIÁKBÁL

szocialista szép hazánk
erős bástya a béke frontján
utána át a nagyterembe
ahol a cigánybanda rágyújt
strauss kékdunájára
s amíg osztálytársaim keringőznek
sorsukba merevülten
nézem hogy úszik el a dinnyehéj
és kiokádok a hazámat

A TANÁRNŐ LEVELE

(rihaku és pound után)

hamarosan fél évszázada lesz
hogyan elmentél rövid időre csak
ahogy mondtad amíg politika
nyugodt történelemmé nemesül
én fölépítettem az életem
ahogy tudtam s nem sajnáltam magam

hogy hiányoztál változatlanul
a gyerekkorom folytatása vagy
s ehhez ragaszkodom makacs kata
egyébként kontyban hordom a hajam
s látlak a lapokban öröm hogy írsz
bár ebből hideg öröklét süvít
ha mégis jönnél tudasd majd velem
és éléd megyek hegyeshalomig

APOKALIPSZIS

ki lehet itt idegenebb?
a mennyezetten mécs pislákol
s a műfogsorom rám nevet
az elhagyott vizespohárból

Nádasy Ádám

AZ ESERNYŐ

Az esernyővel problémái voltak,
minduntalan kinyílt, amikor nem akarta,
amikor meg akarta, hiába nyomta
a gombocskát, valahogy beragadt,
piszkálta, erre meg kiugrott a helyéből,
és ismeretlen helyre elgurult.
A kulcsát vette elő, azzal ügyesen
benyomta a szárban lévő fémrugót,
mire az esernyő azonnal kinyílt,
többekbe beakadt, az utasok
ámulva nézték, hogy ni, ennek
az esernyője kulccsal nyitható.
Alig bírta becsukni, csöpögött, utána
úgy fogta össze a nyakán,
minthogyha meg akarná fojtani.